

ประกาศคณะกรรมการวิชาชีพสาขารังสีเทคนิค

เรื่อง สมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค

พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดให้สาขาวิชาชีพเทคนิคเป็นสาขาการประกอบโรคศิลปะตามพระราชบัญญัติการประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะกรรมการวิชาชีพสาขาวิชาชีพเทคนิค จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาชีพเทคนิค” หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาชีพเทคนิค

ข้อ ๒ สมรรถนะและมาตรฐานวิชาชีพสำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาชีพเทคนิค ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก ๓ มาตรฐาน คือ

- ๑) ความเป็นวิชาชีพและความรับผิดชอบ
- ๒) ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ
- ๓) ทักษะที่จำเป็นในการให้บริการ

ในแต่ละมาตรฐานประกอบด้วยสมรรถนะและมาตรฐานการปฏิบัติที่ใช้ร่วมกันสำหรับผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาชีพเทคนิคที่ปฏิบัติงานทั้ง ๓ ด้าน คือ รังสีวินิจฉัย รังสีรักษา และเวชศาสตร์นิวเคลียร์ หรือใช้เฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง

มาตรฐาน ๑

ความเป็นวิชาชีพและความรับผิดชอบ

ข้อ ๓ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาวิชาชีพเทคนิคต้องมีความเป็นวิชาชีพและตรวจสอบได้
ดังนี้

- ๑) ปฏิบัติงานภายใต้กฎ ระเบียบ และจรรยาบรรณวิชาชีพ
 - ก) เข้าใจกฎหมาย ระเบียบ ประกาศต่าง ๆ ที่กำหนด และให้ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคถือปฏิบัติ
 - ข) เข้าใจถึงข้อบังคับ ระเบียบปฏิบัติ และข้อแนะนำ ที่เป็นสากล
 - ค) เข้าใจในเรื่องสิทธิของผู้ป่วย และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ รวมถึงบทบาทของตนในการบริการทางรังสีวินิจฉัย รังสีรักษา และเวชศาสตร์นิวเคลียร์
 - ๒) ปฏิบัติงานโดยเสมอภาค ไม่เลือกชั้นวรรณะ
 - ๓) รักษาความลับของผู้ป่วย
 - ๔) ร่วมจัดทำคำยินยอมของผู้ป่วยก่อนการตรวจทางรังสีที่จำเป็น
 - ๕) รู้ถึงข้อจำกัดในการให้บริการ
 - ก) สามารถประเมินสถานการณ์ ลักษณะและระดับความรุนแรงของปัญหาและปรึกษาผู้รู้และมีประสบการณ์มากกว่าเพื่อแก้ปัญหาที่
 ข) สามารถประเมินวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้
 - ๖) สามารถบริหารจัดการภาระงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - ๗) ฝึกฝนตนเองให้มีความรู้และทักษะอย่างสม่ำเสมอ
 - ๘) เข้าใจถึงความจำเป็นในการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
 - ๙) แสดงตนว่าเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในสถานที่ปฏิบัติงาน
- ข้อ ๔ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคต้องมีความสัมพันธ์และความรับผิดชอบต่อผู้ร่วมงานและผู้รับบริการดังนี้
- ๑) รู้ถึงขอบเขตวิชาชีพและขอบเขตการให้บริการของตนเอง
 - ๒) ปฏิบัติงานร่วมกับผู้ร่วมวิชาชีพ ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้รับบริการอื่นได้
 - ก) ปฏิบัติงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ
 - ข) แนะนำความเห็นทางวิชาชีพแก่ผู้ร่วมงาน
 - ค) เข้าใจถึงความจำเป็นในการนัดหมาย การเตรียมผู้ป่วย และการให้คำแนะนำในการตรวจแก่ผู้ป่วย ผู้รับบริการ และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อการวางแผน ประเมินการวินิจฉัย และการรักษา

ง) แปลผลข้อมูลที่ได้จากผู้ประกอบวิชาชีพอื่น เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติ และปรับปริมาณรังสีให้น้อยที่สุดเท่าที่ปฏิบัติได้

๓) แสดงทักษะการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ในการให้ข้อมูล คำแนะนำ และข้อคิดเห็นด้านวิชาชีพ แก่ผู้ร่วมงาน ผู้ป่วย ญาติผู้ป่วย และผู้รับบริการ

ก) เข้าใจถึงทักษะการสื่อสารที่มีผลต่อการประเมินผู้ป่วย และสามารถใช้ทักษะการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามอายุ การศึกษา และสภาพร่างกายและจิตใจ

ข) เข้าใจถึงการแสดงกริยาท่าทางและอื่น ๆ ที่เป็นการสื่อสารที่มีใช้การพูดซึ่งอาจมีผลกระทบทางศาสนา วัฒนธรรม ความเชื่อส่วนบุคคล และเศรษฐกิจสถานะ

ค) เข้าใจถึงความสำคัญที่ต้องให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่ผู้ป่วย และผู้รับบริการ เพื่อการตัดสินใจในการรับบริการ

๔) เข้าใจถึงความต้องการการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพตลอดระยะเวลาที่ให้บริการดูแลผู้ป่วย ผู้รับบริการ หรือผู้ใช้บริการ

ก) เข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาด้วยรังสี หรือการตรวจวินิจฉัยด้วยรังสี

ข) ใช้การสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ป่วย ผู้รับบริการ และผู้ใช้บริการให้เกิดการมีส่วนร่วม

มาตรฐาน ๒

ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ

ข้อ ๕ ภายใต้ปรัชญาว่าด้วยการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค ต้องเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้รับบริการได้รับการปฏิบัติอย่างมีคุณภาพ ดังนี้

๑) มีความรู้ทางชีววิทยา ฟิสิกส์ สังคมวิทยา จิตวิทยา และคลินิกที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพรังสีเทคนิค ได้แก่

ก) มีความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างและการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพรังสีเทคนิค รวมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องสุขภาพ โรค ความผิดปกติ และความบกพร่องของอวัยวะและการทำงาน

- ข) รู้หลักการฟิสิกส์ของการกำเนิดรังสี อันตรกิริยาทางรังสี การวัด การคำนวณ และการประยุกต์ใช้รังสี รวมถึงการป้องกันอันตรายจากรังสีที่ใช้ในการวินิจฉัยและรักษาโรค
- ค) เข้าใจหลักการทางชีวรังสี กลไกของการเกิดโรคและพยาธิสภาพ ที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงานทางรังสี
- ง) ประยุกต์ใช้ศาสตร์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานทางรังสีและการวิจัย
- จ) เข้าใจการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการใช้รังสีในการวินิจฉัยและการรักษาโรค
- ฉ) เข้าใจ ชีตความสามารถ การประยุกต์ และข้อจำกัดของการใช้งานเครื่องมือทางรังสีวินิจฉัย รังสีรักษา และเวชศาสตร์นิวเคลียร์
- ช) มีความรู้ทางเภสัชวิทยาของยาที่ใช้ในการถ่ายภาพ ความรู้การบริหารยาที่เกี่ยวข้อง และในการรักษาทางรังสี
- ซ) บอกถึงคุณลักษณะและประเมินคุณภาพของภาพรังสีได้
- ฌ) เข้าใจถึงบทบาทของรังสีเทคนิคในการสร้างเสริมสุขภาพและการป้องกันโรค
- ฎ) รู้ถึงบทบาทของวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้อง และสามารถทำงานร่วมกับวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องได้
- ฏ) เข้าใจจรรยาบรรณ และกฎหมายของงานวิจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพ
- ถ) รู้ถึงแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานในงานรังสีวินิจฉัยรังสีรักษา และเวชศาสตร์นิวเคลียร์
- ฑ) ปฏิบัติงานโดยตระหนักถึงสิทธิผู้ป่วย และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการตรวจวินิจฉัย หรือรักษาแก่ผู้ป่วยและญาติ อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ท) เข้าใจหลักการและวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสีสำหรับตนเอง ผู้รับบริการ และผู้เกี่ยวข้อง
- ฒ) ใช้อุปกรณ์การป้องกันอันตรายจากรังสีได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ อย่างมีวิจารณญาณ
- ณ) เข้าใจถึงกระบวนการประกันคุณภาพงานในด้านรังสีวินิจฉัย รังสีรักษาและเวชศาสตร์นิวเคลียร์
- ด) เข้าใจหลักการและวิธีการวัดปริมาณรังสี และการคำนวณปริมาณรังสีขั้นพื้นฐาน
- ต) รู้ข้อบ่งชี้ในการตรวจ

- ๒) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านรังสีวินิจฉัย ต้องมีความสามารถดังนี้
- ก) ตั้งเกตสัญญาณ อาการ และการบาดเจ็บของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการทางรังสีวินิจฉัย
 - ข) รู้โครงสร้างและการทำงานของร่างกายทั้งในสภาวะปกติ เป็นโรค และการบาดเจ็บ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ อวัยวะเนื้อเยื่อ กายวิภาคศาสตร์ และภาพตัดขวางของศีรษะและลำตัว ระบบหลอดเลือดและหัวใจ ระบบทางเดินหายใจ ระบบขับถ่ายปัสสาวะ และอวัยวะสืบพันธุ์ ระบบทางเดินอาหาร ระบบประสาท และต่อมไร้ท่อ
 - ค) บอกความแตกต่างของความผิดปกติของส่วนต่าง ๆ ที่ปรากฏของภาพรังสี
 - ง) ทำประกันคุณภาพตามบทบาทของรังสีเทคนิค
 - จ) รู้หลักการเกิดภาพ และการสร้างภาพทางรังสีวินิจฉัย
 - ฉ) เข้าใจวิธีการป้องกันอันตรายจากรังสีในด้านรังสีวินิจฉัยทั้งแก่ตนเอง ผู้ป่วย และผู้เกี่ยวข้อง
- ๓) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านรังสีรักษา ต้องมีความสามารถดังนี้
- ก) รู้ถึงศาสตร์ทางชีวเคมีของรังสี และพยาธิสรีรวิทยาทางรังสี
 - ข) รู้ถึงโครงสร้างและการทำงานของร่างกายมนุษย์ ในสภาวะปกติและสภาวะที่มีโรค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กายวิภาคศาสตร์ และภาพตัดขวางของศีรษะและลำตัว เนื้อเยื่อวิทยา โลหิตวิทยา ระบบน้ำเหลือง และระบบภูมิคุ้มกัน
 - ค) รู้กระบวนการวินิจฉัย การตรวจวินิจฉัย และอาการผิดปกติทางสรีรวิทยาของผู้ป่วย ที่เข้ารับบริการทางรังสีรักษา
 - ง) เข้าใจมะเร็งวิทยา พยาธิสรีรวิทยาของก้อนทุมและมะเร็ง ระบาดวิทยาสาเหตุของการเกิดและการรักษาโรค
 - จ) รู้ถึงกระบวนการสอบเทียบมาตรฐานปริมาณรังสี และการคำนวณปริมาณรังสีขั้นพื้นฐาน
 - ฉ) ประดิษฐ์อุปกรณ์ร่วมในการฉายรังสีได้
 - ช) ทำการประกันคุณภาพตามบทบาทของรังสีเทคนิค
 - ซ) เข้าใจการป้องกันอันตรายจากรังสีในด้านรังสีรักษาทั้งแก่ตนเอง ผู้ป่วย และผู้เกี่ยวข้อง

๔) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านเวชศาสตร์นิวเคลียร์ต้องมีความสามารถ ดังนี้

ก) สังเกตสัญญาณ อาการ และการบาดเจ็บของผู้ป่วยที่เข้ารับบริการการตรวจวินิจฉัย และรักษาทางเวชศาสตร์นิวเคลียร์

ข) รู้โครงสร้าง และการทำงานของร่างกายทั้งในสภาวะปกติ เป็นโรค และการบาดเจ็บ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระบบกระดูกและกล้ามเนื้อ อวัยวะเนื้อเยื่อ กายวิภาคศาสตร์ และภาพตัดขวางของศีรษะและลำตัว ระบบหลอดเลือดหัวใจ ระบบทางเดินหายใจ ระบบขับถ่าย ปัสสาวะและอวัยวะสืบพันธุ์ ระบบทางเดินอาหาร ระบบประสาท และต่อมไร้ท่อ

ค) รู้ถึงหลักการทางฟิสิกส์ของการเกิดภาพเวชศาสตร์นิวเคลียร์

ง) รู้ถึงกระบวนการผลิต การติดฉลาก และการเลือกใช้เภสัชรังสี เพื่อการวินิจฉัย และรักษาทางเวชศาสตร์นิวเคลียร์

จ) สามารถทำการประกันคุณภาพตามบทบาทของรังสีเทคนิค

ฉ) เข้าใจการป้องกันอันตรายจากรังสีในด้านเวชศาสตร์นิวเคลียร์ทั้งแก่ตนเอง ผู้ป่วย และผู้เกี่ยวข้อง

ช) เข้าใจหลักการและการจัดการกากกัมมันตรังสีอย่างถูกต้อง

๕) รู้การนำและการถ่ายถอดหลักการทางวิชาชีพเข้าสู่การปฏิบัติ และรู้การเลือกใช้ และดัดแปลงวิธีการเหล่านี้ให้เหมาะสมกับผู้ป่วยในแต่ละราย

๖) เข้าใจถึงความจำเป็น และสามารถทำให้เกิดการบริการที่มีความปลอดภัยดังนี้

ก) รู้ถึงกฎ ระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความปลอดภัยในการให้บริการ ที่ต้องทำขณะปฏิบัติงาน

ข) ปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย รวมทั้งสามารถเลือกวิธีควบคุมอันตรายและการจัดการ ความเสี่ยงที่ถูกต้อง

ค) เลือกวิธีและใช้อุปกรณ์ป้องกันรังสีเฉพาะบุคคลได้อย่างถูกต้อง

ง) สร้างสภาวะแวดล้อมที่ทำให้มีความปลอดภัยในการให้บริการ ซึ่งจะช่วยลด ความเสี่ยงที่อาจเกิดกับผู้ป่วย ผู้รับบริการอื่น และผู้ปฏิบัติงาน รวมทั้งการใช้วิธีปฏิบัติในการควบคุม การติดเชื้อ และการควบคุมสิ่งที่ก่อให้เกิดอันตรายต่าง ๆ

จ) เข้าใจถึงความจำเป็นที่ต้องประกันความปลอดภัยทางรังสีแก่ทุกคนตลอดเวลา

- ณ) รู้หลักการและการใช้ที่ถูกต้องในเรื่อง การทำลายเชื้อ วิธีการทำให้ปราศจากเชื้อ และการกำจัดการปนเปื้อนอย่างถูกต้อง
- ข) รู้หลักการเรื่องจัดการการกำจัดกากรังสีและการปนเปื้อนทางรังสีที่ถูกต้อง
- ช) ประยุกต์เทคนิคการเคลื่อนย้ายและการจัดการผู้ป่วย
- ฅ) รู้กระบวนการช่วยชีวิตเบื้องต้น และการประสานกับหน่วยฉุกเฉิน

มาตรฐาน ๓

ทักษะที่จำเป็นในการให้บริการ

ข้อ ๖ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค ต้องมีความสามารถในการจัดการข้อมูล การให้บริการดังนี้

- ๑) ใช้วิธีการที่เหมาะสมในการเก็บข้อมูล รวมถึงประวัติ ภาพรังสี และผลการวินิจฉัยโรคของผู้ป่วย
- ๒) ดำเนินการหรือจัดการผลการวินิจฉัยหรือการรักษาได้เหมาะสม
- ๓) ใช้วิธีการและเครื่องมือที่ถูกต้อง เหมาะสม ในการกำหนดเทคนิค การสังเกตการณ์ และการดูแลผู้ป่วย ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการตรวจวินิจฉัยหรือการรักษาวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่เก็บได้

ข้อ ๗ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคต้องมีความสามารถในการจัดการเพื่อสนองต่อการบริการ ดังนี้

- ๑) ใช้ทักษะการวิจัย การใช้เหตุผลและการแก้ปัญหา ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม
- ก) ใช้วิธีวิจัยเพื่อประเมินและพัฒนากิจการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ
- ข) ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ การประเมินและตรวจสอบอย่างเป็นระบบ
- ค) แสดงหลักการและแก้ปัญหาเชิงระบบได้
- ง) วิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยได้
- ๒) นำความรู้และทักษะมาใช้ในการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม
- ก) ปรับเปลี่ยนวิธีการทางเทคนิคตามความเหมาะสมกับการพัฒนาทางเทคโนโลยีที่เกิดขึ้น
- ข) แสดงทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการบริการได้เหมาะสม

- ก) จัดการความเสี่ยงในการให้ปริมาณรังสีแก่ผู้ป่วยและบุคคลทั่วไป
- ๓) ปรับวิธีปฏิบัติ การจัดการ และการบริหารเวลา ได้ถูกต้องเหมาะสมตามความแตกต่างกันของผู้รับบริการ
- ๔) ปฏิบัติและกำกับกระบวนการปฏิบัติเพื่อการวินิจฉัย การรักษา การจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีทักษะและปลอดภัย
- ก) เข้าใจหลักการจัดการความเสี่ยงทั้งแก่ผู้ป่วย ผู้รับบริการและผู้ปฏิบัติงาน
- ข) แก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้
- ค) ระบุตัวบ่งชี้ความถูกต้องของตัวผู้ป่วยก่อนให้การตรวจและรักษา
- ง) ตระหนักถึงความจำเป็นในการเฝ้าระวังผู้ป่วย การเตรียมความพร้อมของเครื่องมือและอุปกรณ์ช่วยชีวิต เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น
- จ) ใช้เครื่องมือได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม
- ฉ) มีการตรวจสอบอุปกรณ์ และเครื่องมือให้มีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอ
- ๕) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านรังสีวินิจฉัย ต้องมีความสามารถดังนี้
- ก) ปฏิบัติการถ่ายภาพรังสีทั่วไป และถ่ายภาพผู้ป่วยฉุกเฉินได้อย่างเหมาะสม
- ข) ปฏิบัติการถ่ายภาพการตรวจพิเศษด้วยสารทึบรังสีเบื้องต้นได้
- ค) ช่วยและจัดการในการตรวจพิเศษที่ซับซ้อนที่ใช้สารทึบรังสี ด้วยเครื่องส่องตรวจทางรังสี
- ง) ปฏิบัติการตรวจ และควบคุมเครื่องเอกซเรย์คอมพิวเตอร์
- จ) ตั้งองค์ประกอบและบันทึกภาพได้ถูกต้องและเหมาะสม
- ๖) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านรังสีรักษา ต้องมีความสามารถดังนี้
- ก) พิจารณาและแปลผลการส่งการรักษาได้ถูกต้อง
- ข) จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการฉายรังสี
- ค) ปฏิบัติการใช้เครื่องจำลองการรักษาเพื่อกำหนดตำแหน่งการรักษาตามที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และปลอดภัย
- ง) ให้ปริมาณรังสีและตรวจสอบขอบเขตการรักษาได้ถูกต้องตามแผนการรักษา
- ๗) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคในด้านเวชศาสตร์นิวเคลียร์ต้องมีความสามารถดังนี้

- ก) ปฏิบัติการด้านเทคนิคการตรวจวินิจฉัยและรักษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม
- ข) ตั้งองค์ประกอบการถ่ายภาพได้ถูกต้องและเหมาะสม
- ค) ประมวลผลข้อมูลขั้นพื้นฐานเพื่อการพยากรณ์โรคได้ถูกต้องและเหมาะสม
- ๘) ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิค สามารถบริหารจัดการข้อมูลได้ถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ ดังนี้
- ก) บันทึกข้อมูลที่ต้อง รวมถึงการใช้ข้อมูลทางคลินิกอื่น ๆ ตามแนวทางที่กำหนด
- ข) ใช้คำนิยามศัพท์ทางเทคนิคที่เป็นสากล
- ค) ประยุกต์ใช้ระบบที่ถูกต้องในการบ่งชี้ เพิ่มข้อมูลผู้ป่วย ภาพรังสีผลการตรวจทางรังสี และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการตรวจวินิจฉัยและการรักษาด้วยรังสี
- ง) กำหนัดถึงความเสี่ยงและความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้จากการเก็บบันทึก
- ข้อ ๘ ผู้ประกอบโรคศิลปะสาขารังสีเทคนิคต้องมีความสามารถในการประเมินผลกระทบต่อการบริการ ดังนี้
- ๑) ติดตาม ทบทวน และประเมิน ประสิทธิภาพของกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ และปรับปรุงได้อย่างสอดคล้อง
- ก) เก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อช่วยในการประเมินความพึงพอใจ การตอบสนองความต้องการ และการตอบรับของผู้ป่วย ผู้รับบริการ และผู้ปฏิบัติงาน
- ข) ติดตามและประเมินคุณภาพการให้บริการ และการเก็บข้อมูลเพื่อการประกันและพัฒนาคุณภาพ
- ค) ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ในการเลือก ปรับ หรือระงับ การปฏิบัติหรือกระบวนการให้บริการนั้น และบันทึกการตัดสินใจพร้อมเหตุผล
- ง) เข้าใจถึงผลลัพธ์ที่อาจไม่เป็นไปตามความคาดหวังเสมอไป แต่ยังคงมีความจำเป็นสำหรับผู้ป่วยหรือผู้รับบริการ
- ๒) ตรวจสอบ ประเมิน และทบทวน กระบวนการการปฏิบัติ
- ก) เข้าใจหลักการควบคุมคุณภาพและการประกันคุณภาพ และร่วมในกิจกรรมการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง
- ข) เข้าใจบทบาทการตรวจสอบและทบทวนการบริหารคุณภาพ ควบคุมคุณภาพ และการประกันคุณภาพ และการวัดผลลัพธ์การดำเนินงานที่เหมาะสม

- ค) ประเมินคุณภาพอย่างสม่ำเสมอเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
 - ง) เข้าใจถึงคุณค่าการสะท้อนผลการปฏิบัติงานทางคลินิก และความจำเป็นที่ต้องบันทึกผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
 - จ) เข้าใจถึงคุณค่าของการปรึกษาเฉพาะเรื่องร่วมกัน หรือวิธีการอื่นในทำนองเดียวกัน
- ข้อ ๕ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

จิตต์ชัย สุริยะไชยากร

ประธานกรรมการวิชาชีพสาขารังสีเทคนิค